

Biblická hodina – 31.03.2022

Suspírium: „ak sme neverní, on zostáva verný, veď nemôže zaprieť seba samého.“
(II Tim 2,13) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 559: „Vpred bratia, poďme len vpred...“

Modlitba

Ďakujeme Ti, Pane náš, za tento deň. Ďakujeme Ti, za ranné vstávanie, za rôznorodé ciele, ale sme Ti hlavne vďační a vďačné za to, že dnes stojíme pred Tvojou tvárou. Sme ochotní Ti zveriť všetko zlé a na Teba prenechať ich riešenie. Tvoje slovo nech zacieli naše životy a verbuje nás do spoločenstva, kde zaznie upomenutie, milosť, bratská láska, ale i vykorenenie. Nech s Dávidom vieme i my prosieť o čisté srdce na bojiskách vlastného života a s Kristom prijať posledný súd. Svätý Duch, obnaž naše rany svojou silou – prosíme –, príd' a naše myšlienky, naše slová, naše skutky nech vedie Tvoja múdrosť a Tvoja rada. Príd' Svätý a Čistý Jas, aby sme v Tvojej blízkosti videli vlastnú tmu. Prihováraj sa k nám – prosíme – otvorene a čisto, aby sme vedeli, že Ty si Pán a my sme Tvoj ľud, ktorý v poslušnosti Ti slúži. V mene Ježiša Krista, Ktorý nám pripravil voľnú cestu až k Tebe, láskavý Otče náš, vypočuj nás a daruj nám nádej, aby sme sa nestrachovali vo víre posledných dní. Amen.

Biblický text: Druhá kniha Samuelova 5.kapitola 17-25

„Keď sa Filištínci dozvedeli, že Dávida pomazali za kráľa nad Izraelom, vybrali sa všetci, aby sa ho zmocnili. Dávid sa to do počul a utiahol sa do pevnosti. Nato prišli Filištínci a rozložili sa v údolí Refájim. Dávid sa pýtal Hospodina: Mám napadnúť Filištíncov? Vydáš mi ich do moci? Hospodin odpovedal Dávidovi: Napadni ich, lebo celkom iste ti ich vydám do moci. Dávid prišiel do Baál-Peracím a tam ich porazil. Povedal: Hospodin roztrhol predo mnou mojich nepriateľov, ako keď voda trhá hrádze. Preto nazvali to miesto Baál-Peracím. Filištínci tam zanechali svoje modly, ktoré Dávid a jeho muži odniesli. Filištínci znova zaútočili a rozložili sa v údolí Refájim. Dávid sa obrátil na Hospodina a ten odpovedal: Neútoč proti nim spredu, ale obíď ich zozadu a napadni ich od balzamovníkov. Keď na vrcholoch balzamovníkov začuješ šuchot krokov, hneď zasiahni, lebo vtedy Hospodin vyjde pred tebou poraziť filišťínske vojsko. Dávid urobil, ako mu prikázal Hospodin a porážal Filištíncov od Geby až po chotár Gézeru.

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

V 5. kapitole sa do jedného a jednotného celku spojí Júda a Izrael. Jeruzalem sa stane hlavným mestom krajiny oplývajúcej mliekom a medom. Ľud svoju

neposlušnosť voči Hospodinovi zanechal, a kráľom zjednotenej zeme sa stáva už dávno vyvolený Dávid. Boží sľub sa naplní. Dávid naozaj je na vrchole svojej slávy. Kto to všetko zaručil? Boh, Ktorý bol, je a bude s ním. Vzrast Božích sluhov nezávisí od okolností, od priaznivej situácie, od toho, čo a ako dosiahol, ale všetko v živote vyvoleného musí smerovať k Bohu, ktorý daruje vzrast. Rastová fáza Dávida je zaručená len a len Božou prítomnosťou. JEDINE BOH. JEDINE HOSPODIN.

A táto správa sa rozšíri aj za hranice spojeného kráľovstva. Každý počuje o tom, že kto stojí na čele Izraelcov. Filištínci vedia, kto je Dávid. Dávid dobre pozná podmienky života u filišťincov. Dávid je však kráľom Izraela. Dávida vyhľadajú filišťinci, aby s ním obchodovali. Ide o úzke hospodárske kontakty. Ide o vysporiadanie finančné. Avšak kde sa objavili filišťinci i v minulosti v živote Izraela, tam to nikdy nekončilo uspokojujúcim priebehom. Vyvolený ľud nemal pokoj v blízkosti filišťincov.

Pokojné spolužitie alebo boj o život?

Dávid ako kráľ sa pokorí pred Hospodinom, veď pre neho Boh je skutočným kráľom a je ochotný sa podriaďiť Pánovej vôli. Vie, že Boh aj doteraz i odteraz bude prítomný v jeho živote a bude mu slúžiť. Ako kráľ je pokorný. Ako kráľ vie sa podriaďiť. Ako kráľ jeho bohabojnosť je príkladná. Ľud, ktorého on zastupuje, je Bohom vyvolený. Aj on sám je povoláný a dostal obrovské zaslúbenia: veľa potomkov, spojenie dvoch častí územia, získanie Jeruzalema, a to sa nepáči filišťincovi. Práve preto oni útočia na Dávida.

Drahí bratia a milé sestry! Popri Dávidových požehnaniach je tu problém. Vyskytol sa obrovský problém: VOJNA. DO BOJOV. Ako s kým a proti čomu bojovať? Dá sa to vyriešiť hladnou hlavou? Dá sa to vyriešiť bez BOHA? Dá sa to vyriešiť len s Ním!

Dávid nemá poradcov, len jedného spoľahlivého RADCU: Opýta sa Hospodina. Nezdráha sa, lebo pýtať sa nato, čo nevieš, je ľudské. Aj kráľ je len človek. Aj kráľ je len obyčajný človek. Pýta sa. Je to skúška viery. Je to skúška lásky. Je to skúška nádeje. A v tejto skúške viery ho podrží len Pán.

Dávid po obdržaní Božej podpory bez váhania a bez strachu sa púšťa do boja, lebo HOSPODIN HO POVERIL SLUŽBOU. Vlastné víťazstvo pripisuje BOHU, on je len nástrojom Hospodinovým. Bohu patrí chvála, Bohu patrí česť a sláva. Nič si neprisvojuje. BOH je zárodkom celej krajiny Izraelskej. Hospodin roztrhal nepriateľov. On daroval ľudu povel na konanie. Akým spôsobom?

Tak, že v čom verili filišťinci, to im bolo práve prekážkou v boji. Modla je najväčšou prekážkou našich životov. Modla je najväčšou prekážkou víťazstva. Modla je márnym bremenom pohanov. Pozor na modly. Pozor na to, čo držíme v ruke. Pozor prečo nevieme bojovať. Pozor!

Jediným Vysloboditeľom je živý BOH. My nie jeho nosíme, ale On nás prenáša. Krížiky, kalichy v krku, sľubné prstene nás nepodržia, ale Boh lásky a útechy nám daruje víťazstvo. HOSPODIN bojuje za vyvolené národy.

Po prehre filistínci znova útočia a ofenzíva filistíncov je ešte silnejšia. ALE Dávidov Pán je silnejší, mohutnejší. Dávid sa znova obracia na Hospodina a Božia taktika sa osvedčí. Boh dá svoju radu, a aj znamenie. Boh bojuje za Izrael. Boh splnil, čo zasľúbil. Keďže Izrael poslúchol, Božie požehnanie je daromný skutok nebies. Nič zvláštne v Biblii. Kto uposlúchne, bude žať život. Kto neuposlúchne, bude žať smrť. Sľub Boží sa naplnil ako vždy.

Sľub Boží: *„Ja pôjdem pred tebou a vyrovnám kopce, bronzové vráta rozlámam a železné závory dolámem.“* (Iz 45,2)

Sľub Boží: *„Sám Hospodin pôjde pred tebou, bude s tebou, nedá ti ochabnúť ani ťa neopustí. Neboj sa ani sa neľakaj!“* (VMojž 31,8)

Zmenilo sa i dnes niečo? Sľuby Božie nesľubujú, ale práve v živote pokorného sa naplnia. Naplnia a stávajú sa realitou. Boh povie ako konaj, keď na bojiskách vlastného života postupuješ. Zver sa mu a povedz na všetko, čo ti káže: „Áno, Pane!“ I pred tebou pôjde ON sám.

Biblický text: Evanjelium podľa Matúša 24, 15-22

„Keď teda uvidíte stáť na svätom mieste ohavnosť spustošenia, o ktorej bolo povedané ústami proroka Daniela – kto číta, nech pochopí –, vtedy tí, čo budú v Judsku, nech ujdú do hôr. Kto bude na streche, nech nezostupuje vziať si niečo z domu, a kto bude na poli, nech sa nevracia vziať si plášť. V tých dňoch beda ťarchavým a dojčiacim ženám. Modlite sa, aby ste nemuseli utekať v zime alebo v sobotu, lebo vtedy bude veľké súženie, akého nebolo od počiatku sveta až doteraz a ani viac nebude. A keby tie dni neboli skrátené, nikto by sa nezachránil, ale kvôli vyvoleným sa tie dni skrátia.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Božej napredujúcej službe sa nie každý pokorí. Ohavnosť spustošenia symbolizuje hriech. Nadmerný hriech ľudstva. Aj ono pracuje a zdevastuje všetko so svojou silou. Ohavnosť pustošenia vtrhne aj do svätyne Božej. Prorok Daniel mal pravdu a jeho slová sa naplnia.

„Za jeden týždeň mnohým nanúti zmluvu. Uprostred týždňa zastaví spaľovanú a pokrmovú obeť. Na ich mieste bude ohavná modla až po stanovené rozhodnutie o konci pustošiteľa.“ (Dan 9,27)

„Jeho vojská povstanú a znesvätia svätyňu i pevnosť. Odstránia ustavičnú obeť a postavia ohavnú modlu.“ (Dan 11,31)

„Od času zastavenia ustavičnej obety a postavenia ohavnej modly uplynú tisícdeväťdesiat dní.“

Nová zmluva, modla a časový úsek jeho moci: 1290 dní.

Pochopiť, čo čítame u proroka Daniela je veľmi ťažké, ale Ježišova výzva je jasná. Ten, kto číta, naozaj pochopí, lebo vidí pred sebou súvislosti, ktoré sa uskutočňujú na zemi, a vidí aj naplnenie Slova Božieho. Chápať, čo čítame. Porozumieť tomu. Nie je jednoduché, ale Ježiš nám vytyka práve čítanie s porozumením.

Odísť do hôr. Ktoré hory sú symbolom bezpečia? Zajordánske vrchy, veď kresťania, ktorí utekali pred hrozbou Rimanov v roku 70 po vyplienení Jeruzalema našli útočisko práve v tejto oblasti v meste Pella. Podobný útek zastihne krajinu aj v budúcnosti a hory budú skrýšou pre tých, ktorých Boh poveril tým, aby opustili mesto.

Ježiš hovorí aj o tom, že všetko pominuteľné sa musí vytratiť z našej mysle. Tam, kde nás zastihne Boží súd, tam máme zostať. Pred Božou tvárou nemôžeme utiecť, a zakrývať sa plášťom. Pred Božou tvárou nás nezachránia viditeľné veci. On skúma práve neviditeľnú zložku nášho života a nebude HO zaujímať nič iné, len stav nášho srdca. Nemôžeme lipnúť na viditeľných veciach. Ten pozemský život sa skončí so svojimi haraburdami. Nezostupuj, nevracaj sa, veď nič iné ťa nemôže zachrániť pred Božím súdom ako Ježišova osoba. Nech všetko vymizne, ako keby sme sa mali pridržiavať vecí, ktoré nás aj tak nespasia.

Strecha bola symbolom občerstvenia, regenerácie a pohody. Odpočinúť si po náročnom dni. Polia sú symbolom miesta užitočnej práce: *„Kto bude v ten deň na streche a svoje veci bude mať v dome, nech si ich nezíde vziať. Tak ani ten, čo bude na poli, nech sa nevracia. Rozpomeňte sa na Lótovu ženu.”* (Lk 17,31-32)

Zima a sobota sú špeciálne obdobia. Zima v Izraeli bolo obdobím ničnerobenia a veľkého súženia. Nebolo to dlhé obdobie, ale niekedy to trvalo až mesiace a krajine oplývajúcej medom a mliekom, to bolo niečo hrôzostrašné, lebo malo obrovské následky na žatvu, na vinobranie, atď.

Sobota dňom odpočinku. Vtedy Židia mohli prejsť pešo len 1,2 km: *„Potom sa vrátili do Jeruzalema z vrchu, ktorý sa volá Olivový a je blízko Jeruzalema, vo vzdialenosti sobotnej cesty.”* (Sk 1,12)

Veľké súženie, aké nebolo. To, znamená, to si ani nevieme predstaviť a ničomu sa nedá ani prirovnáť. Ešte také nebolo. Je to budúnosť. Bez súženia niet víťazstva. Bez veľkého súženia niet pokory. Bez veľkého súženia niet skutočného bohatstva. Bez veľkého súženia... Nasleduje hrozné, ukrutné a desivé obdobie v živote ľudstva.

Zvlášť budú postihnuté matky s deťmi, veď pre ich pomalé tempo pri úteku im nenapomáha držať krok s ostatnými.

Avšak nemusíme byť bezútešní, veď Kristus spolucíti s nami. Volá k modlitbe. Volá k sklúčeniu sa pred Bohom. Volá k pokániu. Volá k znovuzrodeniu. Naša spása je jedine v Kristovi. Solus Christus. On až do konca sa k nám prihovára. On s nami komunikuje. On udržiava vzťah. On... Mi Božie milosrdenstvo spoznáваме práve na Golgotskom kríži. I my sme museli a musíme podstúpiť Boží súd. I my sme povolani na to pojednávanie, ktoré vrelo poukazuje na našu ohavnosť. Ale, my sme tam, ako tí, ktorí podľa Ježiša: „Amen, amen, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ (Jn 5,24) V tejto „prechádzke“ nás chráni Kristus, Ktorý zvíťazil nad smrťou, ktorý vstúpil na nebesá a sedí na pravici Otca Všemohúceho. Tieto články apoštolského vierovyznania dnes už skoro nič nehovoria kresťanom, avšak mali by, veď od Toho závisí všetko. Hoc čo sa stane, hoc ako sa stane, musíme vedieť, že my nemáme mŕtveho Krista, ale ukrižovaného, Ktorý je spolu so svojimi a v tiesni, vo veľkom súžení je ochotný pomôcť až na večný život. Veríš tomu?

Skrátené dni neznamenujú skrátenej pracovný čas v tvojom živote, ale čas milosti i v súdnom procese ľudstva. Skrátené dni nie sú „home office“, ale dni, ktoré sa nikdy neudejú v období súdu, alebo pred súdom, lebo Boh vie, čo je to súženie. Kristus žíznil pre a za naše súženia. Veríš tomu?

Pre vyvolených Boh koná, veď naše telo i naša duša sa TRASIE pred Bohom a chcem to spoločenstvo, ktoré sa vytratilo zo života prvých ľudí na zemi. Pre vyvolených. Skrátené dni sú pre nich určené. Pre tých, ktorí v Kristovi spoznanú milosť naplno žili už vo viere na tejto zemi a mali všetko zariadené skrze Kristovej obety naveky.

Jeruzalem a jeho bieda. Jeruzalem a jeho súženie. Jeruzalem a jeho poškvrcenie. Pozor! Kde sme? Ako sme? Prečo sme na tejto zemi? Boh nám to všetko zveril s dobrým úmyslom. Prečo? Aby sme mali život.... Viera vo večný život.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Takto s tebou urobím Izrael. Keďže s tebou takto urobím, priprav sa na stretnutie so svojim Bohom, Izrael!“ (Am 4,12) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č.493: „Kto pozná čas môjho skonania...“

K. J. F. Spitta /preložila M. Royová/

1. Ó, šťastný je to dom, kde Ťa prijali, Priateľa duší, Pane Ježišu,
kde za prvého hosťa Ťa pozvali, vzdávajú s láskou česť Ti najvyššiu,
kde všetky srdcia bijú Ti v ústrety,
oči za Tebou hľadajú s radosťou,
kde z perí dotaz nedočkavý letí:
„Čo žiadaš, Pane? Dáme s vďačnosťou!“

2. Ó, šťastný je to dom, kde muž i žena
v rovnakom duchu Teba vzývajú,
oboch kde spája istota blažená,
kolená svorne kde sa skláňajú,
kde oba pevne vždy držia sa Teba, či v láske, v žiali, v blahu, v starosti,
putujú svorne za Tebou do neba trňovou púšťou zeme k večnosti.

3. Ó, šťastný je to dom, kde dietky malé
na modlitbe sú k Bohu nesené,
a Tebe, Jezu, vyrastajú k chvále,
ako za jara kvietky milené.

Kde hneď za mladi Teba ctí ich učia a meno Tvoje s láskou menovať,
z nevinných pier kde sladké spevy zvučia, kde všetko v Tebe vie sa radovať.

4. Ó, šťastný dom, kde sluhovia Ťa znajú,
kde pod dozorom pohľadu Tvojho
verne povinnosť každú vybavujú,
ako pre Teba, len Pána svojho,
kde ku pokore ochotu pridružia,
veselo, voľno, s láskou pracujú.

Ó, šťastný dom, kde Tebe, Jezu, slúžia a vernosť v malom vždy dokazujú.

5. Ó, šťastný je to dom, kde radosť strojíš Ty, Jezu svätý, kde ju zdieľaš tiež!
Ó, šťastný dom, kde všetky rany hojíš,
kde sám čo Lekár, Utešiteľ dlíš,
kým všetci úkol života nesplnili,
nezaleteli v domov jediný,
ta, skadiaľ Teba poslal Otec milý, do veľkej, voľnej, krásnej otčiny!